

Además de toda la evolución del turismo en la Comunidad Valenciana, se ha traducido en el incremento de empleo, un incremento interanual del 5,5% en el número de afiliados a la seguridad social.

Con todas estas cifras históricas jamás registradas en nuestra comunidad, ¿cómo valora la Agencia Valenciana de Turismo, en este caso, cómo valora el *conseller* del ramo los datos del sector turístico de la Comunidad Valenciana durante el año 2017?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Arques.

Li contestarà el conseller, senyor Rafael Climent, al qual done la paraula.

Senyor Climent, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, president.

Gràcies, senyor diputat, senyor Arques.

Vosté ja ha donat moltíssimes dades, ¿no?, però jo vaig a intentar, com que la pregunta és eixa, intentar, a la millor repetir-ne alguna i donar-ne algunes altres.

Dir-li que la valoració de les dades del sector turístic de la Comunitat Valenciana al llarg de 2017 és molt satisfactòria, i això ho demostren els resultats que a continuació passe a dir-li.

Pel que fa al turisme internacional, l'any passat la comunitat va registrar el seu màxim històric arribant pràcticament als nou milions de visitants estrangers, concretament 8.978.000; eixa xifra suposa un creixement del 15% en comparació al 2016. Aquestes dades mostren una evolució comparativament millor de la Comunitat Valenciana respecte de la resta de comunitats autònomes; així, el 15% de creixement al nostre territori suposa quasi el doble del 8% que va créixer el turisme estranger en el conjunt d'Espanya.

També les dades de despesa per turista han sigut molt positives en 2017 amb un import total de 8.481 milions d'euros, és a dir, un 14% més que l'any 2016. La despesa mitjana per turista va ser de 951 euros arribant als nivells que es registren abans de la crisi.

D'altra banda, pel que fa al turisme espanyol, 2017 va ser també un any molt favorable amb un increment de més del 10% del nombre de viatges procedents d'altres autonomies i amb destí en el nostre territori. En termes qualitatius, podem dir que l'any passat es va avançar en els dos grans reptes del turisme valencià: per una banda, la lluita contra l'estacionalitat; i, per altra part, la recuperació de la rendibilitat.

En eixe sentit, es pot destacar, per exemple, que el turisme internacional per negocis o motius professionals ha crescut en 2017 un 42%, o que el nombre de turistes estrangers allotjats en tot tipus d'allotjaments fora de la temporada d'estiu en els dos primers trimestres de l'any va créixer prop d'un 20% en comparació amb el mateix període de l'any 2016.

Per a consolidar aquestes tendències és fonamental la presència i la promoció de la Comunitat Valenciana com a destí turístic en tot tipus d'esdeveniments comercials relacionats amb el sector.

En eixe sentit, l'Agència Valenciana del Turisme té previst realitzar en 2018 una extensa bateria d'actuacions, com la participació enguany en 50 fires promocionals, entre les quals destaca la participació en Fitur 2018 fa unes poques setmanes; així com les 181 accions del pla operatiu que es duran a terme amb Turèspaña en mercats internacionals (*soroll de papers*); es realitzaran accions promocionals en 43 països; i es desenvoluparan 42 projectes de màrqueting a través de diferents línies i aliances amb associacions de la Comunitat Valenciana que conformen un total de 300 accions conjuntes per a promocionar la nostra terra en els mercats; a més a més, per a l'any 2018 ja s'han convocat ajudes a les entitats locals, empreses i associacions del sector per un import global de 7,7 milions d'euros, la qual cosa suposa un increment de quasi 3 milions més que les dotacions de l'any anterior.

En definitiva, estem davant uns resultats molt favorables, prova evident que el sector s'està adaptant a la conjuntura actual i està reactivant l'oferta, i una demostració també que des del Consell estem contribuint a millorar el posicionament turístic de les nostres destinacions, a desestacionalitzar l'oferta, a potenciar la competitivitat de les empreses valencianes i, en definitiva, a afavorir la creació d'ocupació.

Esperem que el 2018 encara puga ser millor que el 2017.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, passem a la pregunta 1.326, que formula el diputat César Jiménez al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport.

Senyoria, té vosté la paraula.

El senyor Jiménez Doménech:

Gràcies, senyor president.

Senyor conseller, estic ací preguntant-li per les activitats extraescolars en els centres educatius quan només han passat dos mesos des de l'aprovació dels pressupostos de La Generalitat i sis mesos abans que comence el curs 2018-2019, que seria el primer en què entrara en vigor la implantació del nou model acompanyat de l'aposta pressupostària en la que ens vam comprometre per a aquesta qüestió en el marc de negociació dels pressupostos.

¿I per què estem tractant el tema amb tanta antelació, pensaran alguns? Doncs, fonamentalment per dos qüestions: una, perquè açò costa d'implementar i cal preveure el mecanisme pel qual els fons amb què vam dotar els pressupostos acabaran destinant-se a les activitats extraescolars; i dos, perquè mentre estàvem tancant els pressupostos per eixes dates, i a la vegada felicitant-nos per l'extensió de les activitats extraescolars, nosaltres demanàvem que foren gratuïtes i gairebé en paral·lel s'aprovava un «decretón», segons el qual estes activitats podien implantar-se sense ànim de lucre. (*Soroll de papers*)

Parlem sobre les dos qüestions, i sobre la primera ens agrada saber si ja tenen previst el mecanisme de finançament d'estes activitats extraescolars –i no em detindré més–; i sobre la segona jo no tinc cap interès en quedar-nos (*algú tus*) amb la possessió de la veritat i dir allò que, bé, com vam dir «gratuïtes», gratuïtes han de ser. Si van fer malament el càlcul, face'ns-ho saber; si de moment no veuen camí però es pot treballar per a aconseguir oferir-les de manera gratuïta en un futur, parlem-ho i ho treballàvem junts. Tinguem clar que nosaltres defensem la importància d'aquestes activitats extraescolars en la formació educativa dels xiquets i xiquetes tant que, de vegades, les anomenem «classes extraescolars» i això provoca algun tipus de confusió, ¿no? Però, al cap i la fi, el que ens interessa és que arriben a tot l'alumnat, al contrari que abans; que tenien el qualificatiu de «gratuïtes» i no arribaven ni per oferta, ni per nombre, ni per qualitat.

Volem saber ara sobre els criteris per a discriminar, en quines activitats es finançaran prioritàriament i per a quin alumnat, quins serien els criteris per a establir el que pot cobrar un centre per cada activitat; per exemple, podria ser un criteri la tipologia de classe o activitat extraescolar.

En definitiva, tractem de confeccionar una oferta d'abast a tot l'alumnat, diversa en continguts i sobretot de qualitat. No ens agradaria que es concretés un catàleg d'extraescolars de qualitat mediocre i sense valor afegit, volem que valguen per a alguna cosa.

Volem, en definitiva, que es treballes en la qüestió, tenim la mà estesa per a definir els mecanismes de manera conjunta, tot buscant l'objectiu d'una oferta d'activitats extraescolars que complemente la tasca dels mestres en l'aula, i molt important, que no genere excessiva burocràcia ni conflicte dintre de les AMPA o entre les AMPA i els centres.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Jiménez.

Li contestarà el conseller, que utilitzarà el micro de la consellera de sanitat. Crec que no n'hi haurà problema.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Gràcies també, senyor diputat.

Com vosté sap, és una de les nostres lluites i, a més a més, una lluita compartida, i és que es faja justícia, que hi haja justícia social en el sistema educatiu i, per tant, que no n'hi haja ningú que quede discriminat per raons econòmiques.

Que ja hem avançat des que estem al govern. Per exemple, ja tenim els bancs de llibres, i n'hi han 377.000 xiquets i xiquetes que no han de pagar-se bancs de llibres.

O hem avançat moltíssim, per exemple, en una prestació que està lligada al servei educatiu, que és del servei de menjador. Hi han 121.000 xiquets i xiquetes que tenen beca en menjador. Això són més de 21.000 xiquets més que quan vam arribar al govern. Per tant, estem avançant en eixe sentit.

I ara cal avançar més, tal com vostés van proposar també en el tràmit parlamentari dels pressupostos, per a arribar també a les activitats que no són curriculars i que es fan en l'àmbit de l'escola; en este sentit, les activitats extraescolars enteses sempre en eixe sentit.

És una demanda, a més a més, de la comunitat educativa i, a més a més, és un espai més d'eixa voluntat d'este govern d'avançar de forma decidida, de forma valenta per a evitar eixa discriminació que hi ha hagut en molt de temps a l'hora del usos dels temps, dels usos també dels espais educatius.

Hem fet una normativa que regula el canvi de la jornada escolar, perquè les diferents comunitats educatives decidisquen quina és la seua jornada, i això porta implícit també una reflexió al voltant de les activitats extraescolars.

És en eixe marc que hem regulat també i hem fet una resolució en la qual es definix de quina manera anem a intentar abordar allò que vosté em va proposar i hem estat treballant conjuntament. I ja li dic, evidentment, estem a temps de poder-ho anar millorant, si és que hi ha alguna qüestió que calga millorar.

Però per tal de no discriminar cap xiquet o cap xiqueta, el que hem dit és que, amb caràcter general, totes les activitats extraescolars amb caràcter general han de ser gratuïtes. I això és el que diu el decret. Per tant, la immensa majoria seran i han de ser gratuïtes.

Però, també, a demanda de les mateixes AMPA, hem decidit que aquelles que les mateixes AMPA, els mateixos consells escolars decidisquen que poden ser de pagament, hem limitat el màxim de pagament possible i hem definit que siga sense ànim de lucre, perquè no hi haja ahí un benefici empresarial, sinó que siga una millora dirigida estrictament a la millora de la qualitat de la mateixa activitat extraescolar.

Eixa limitació, que és..., insistisc, no és que ara totes les activitats han de ser de pagament; al contrari, continuaran sent gratuïtes la immensa majoria. Qui no vullga canviar-les, no les ha de canviar; de fet, nosaltres apostem perquè siguen gratuïtes. Però si algú vol fer que es puga pagar, es podrà pagar sempre que no es supere eixe límit de 18 euros, que hem calculat que és la mitjana de les activitats de qualitats que s'estan fent ja ara i que és la mitjana del preu que s'està demanant.

¿Com hem decidit que es farà això així? Mire, tots els alumnes que tenen beca menjador. Tots, eixos 121.000 ho tindran

gratuït. És a dir, l'administració disposarà d'eixos recursos en els mateixos centres educatius amb les despeses que tenen els centres educatius. I si fa falta, en posarem més, gràcies que vostés van aprovar també en el tràmit dels pressupostos.

I, a més a més, si és que hi ha algun alumne que no es queda al menjador i que, per tant, té unes condicions també..., i que té unes condicions desfavorables i que no es queda al menjador –per tant, no té beca menjador–, també se li podrà donar eixa ajuda i se li podrà fer eixa prestació.

És a dir, que tots tindran garantida la gratuïtat en aquestes extraescolars, marcant clarament que la immensa majoria d'elles, de caràcter general, han de ser gratuïtes, i aquelles que excepcionalment la mateixa comunitat educativa decidisca que es pot pagar, amb un màxim de 18 euros, serà l'administració qui proposarà la quantia via les despeses de funcionament dels centres educatius. I en fa falta més, si no en tenen suficient, en posarem més via la mateixa administració de La Generalitat.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Passem a la següent pregunta, la 1.333, que formula la il·lustre diputada Fabiola Meco al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport.

Senyoria, té vosté la paraula.

La senyora Meco Tébar:

Señor Marzà, hoy hace veinticuatro días que el colectivo de personal docente e investigador asociado de la Universitat de València está en huelga indefinida por sus derechos, por sus condiciones dignas de trabajo, por proteger la excelencia en la *universitat*.

Está en lucha contra la precariedad. Su precariedad es denunciabile en todo el territorio valenciano. Lo es en todas y cada una de las universidades públicas españolas. La precariedad es desgraciadamente hoy una condición ineludible para hacer carrera académica.

Señor Marzà, le hablo de especialistas de reconocida competencia que no cobran lo mismo por hacer el mismo trabajo que el resto de profesorado de la *universitat*. Cobran 5 euros por hora, pero se les exige lo mismo que al resto del profesorado.

Son mano de obra barata, lo mismo..., son mano de obra barata en pos de la excelencia universitaria. No tienen las mismas condiciones para desempeñar su trabajo con dignidad. Y ello evidentemente repercute en el alumnado.

Se les exige lo mismo, pero el trato es distinto. Este colectivo representa el 40% del profesorado y asume la docencia del 70% del alumnado. Para que sus señorías se den cuenta: en

España hay 28.483 asociados, frente a los 29.340 titulares, un colectivo importante.

No promocionan, a pesar de que gran parte de este profesorado esté en situación inmejorable para hacerlo.

No es tenida en cuenta su experiencia profesional, que es un valor añadido para la universidad.

¿Es razonable que una abogada especialista en familia esté dando clases de Derecho Medioambiental? ¿O que un periodista de radio dé clases de Teoría de la Comunicación? Es una figura pervertida completamente, y esto pasa cada día en las aulas.

Son los últimos en elegir docencia. Se elige por categoría y por antigüedad. No tienen asignada la docencia ajustada a su experiencia. Tienen la que el resto del profesorado no quiere.

Sus contratos laborales vencen cada año. Son despedidos y vueltos a contratar. Algunos llevan veinte años firmando finiquitos y contratos encadenados permanentemente. Y esto ya ha sido condenado por Europa. Ya tenemos sentencia del Tribunal Supremo en unificación de doctrina. Son contratos hechos en fraude de ley. Son contratos indefinidos.

En el interior de la Comunitat Valenciana ni siquiera sus condiciones de trabajo están homologadas. Los asociados de la Universidad de Alicante cobran un 15% menos que los de Valencia. Los de Castellón reciben mejor trato en temas de compatibilidad que los de Valencia –el señor Pallarès y yo lo sabemos muy bien–. Está judicializado ante el Tribunal Supremo.

La Universitat de València está cerrada en banda inexplicablemente. Por eso sigue la huelga. Pero la plataforma de asociados sigue buscando alianzas, y encontrándolas, dentro y fuera de la *comunitat*. También, en el alumnado. Su voz ya no va a ser por más tiempo silenciada.

Y mi pregunta hoy va dirigida a usted, señor Marzà, porque usted tiene competencias. Lo dice la normativa. Su *conselleria* tiene competencia en universidades públicas valencianas. Tiene competencias en el modelo de financiación universitario.

Sea valiente, señor *conseller*, y proponga al Consell la modificación del Decreto 174/2002, sobre régimen y retribuciones del personal docente e investigador contratado laboral de las universidades públicas valencianas. Haga realidad el principio de que a igual trabajo, igual salario.

Señor Marzà, le pido en nombre y representación de ese colectivo, que hoy está presente aquí, le pido por mis compañeros, que llevan dos años esperando verse con usted, que se han visto con la directora general de universidades, que ha tirado y encalado la pelota en el tejado, le pido por todos ellos que usted se convierta hoy en *conseller* también de la universidad, no solo de primaria y secundaria, que usted se reúna con ellos.

Y que usted, hoy, señor *conseller*, les diga, nos diga, sin encalar el balón, señor *conseller*, díganos: ¿qué acciones ha desarrollado su *conselleria* a este respecto? ¿Qué reuniones han mantenido con representantes de la universidad? ¿A qué conclusiones han llegado?